

מ"י 35827/03/14 - שמעון ארזון, תמי ארזון, יוסף דהן נגד משטרת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 35827-03-14 מדינת ישראל נ' דהן
תיק חיצוני: 1-4374-4-201-3

בפני המבקשים נגד המשיבה
כב' השופטת שרית זמיר
1. שמעון ארזון 2. תמי ארזון 3. יוסף דהן
משטרת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול הקפאת חשבונות בנק.

העובדות שאינן שנויות במחלוקת:

1. כנגד החשודים מתנהלת חקירה משותפת של משטרת ישראל ורשות המיסים בחשד לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, עבירות מס ועבירות מרמה.

מדובר בחקירה אשר תחילתה כחקירה סמויה והמשכה בחקירה גלויה ומעצר החשודים ביום 18.3.14.

החקירה מצויה בעיצומה ומיום ההקפאה חלפו כשלושה שבועות בלבד.

2. במסגרת החקירה הוקפאו מספר חשבונות בנק, מהם שוחררו בינתיים מספר חשבונות.

בעת הזו מוקפאים החשבונות הבאים:

א. חשבון מס' 29149 בבנק הפועלים ע"ש ארזון תמי ובו יתרת זכות ע"ס 162,539 ₪, לגביו הסכימו ב"כ החשודים כי ישאר תפוס בידי המשיבה למשך 180 יום מיום 18.3.14.

ב. חשבון מס' 114057 בבנק הפועלים ע"ש "ירק חבל לכיש" בבעלות ארזון תמי, ובו יתרת זכות ע"ס 11,278 ₪.

ג. חשבון מס' 156085 בבנק הפועלים ע"ש "מוניות פז 2003" בבעלות ארזון תמי, ובו יתרת זכות ע"ס 141,233 ₪.

ד. חשבון מס' 294464 בבנק הפועלים ע"ש יוסף דהן, ובו יתרת זכות בסך 31,860 ₪.

3. המבקשים עותרים לביטול הקפאת החשבונות המפורטים בסעיפים 2 ב'ד', שכן לטענתם מדובר בחשבונות (עסקיים ופרטיים) של המבקשים, בהם מתנהלת פעילות עסקית ופרטית חוקית ולגיטימית, שאין לה כל קשר לחקירה המתנהלת בנוגע לעבירות על חוק איסור הלבנת הון, שבוצעו לכאורה במסגרת פעילות הצ'יינג', הרשום על שם המבקשת 2 ומופעל על-ידי המבקש 3.

המבקשים סבורים כי מדובר בתפיסה לא מידתית שפוגעת פגיעה קשה ואנושה בזכות הקנין שלהם ובזכותם להמשיך ולהפעיל את עסקיהם החוקיים והלגיטימיים ולהתפרנס מהם.

4. המשיבה מתנגדת לביטול ההקפאה ושחרור החשבונות וטוענת כי בידיה חומר חקירה המבסס חשד סביר ואף למעלה מכך, לביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון במסגרת פעילות הצ'יינג'. בין היתר, על דרך של פיצול רישום בעסקאות מחוייבות בדיווח, רישום כוזב של פרטי עסקאות והמנעות מכוונת מדיווח.

לטענת המבקשת מדובר בחקירה מורכבת ורבת מעורבים, אשר מתפתחת מיום ליום, ומלמדת, בשלב זה, ביצוע עבירות בהיקפים משמעותיים של מיליוני שקלים.

החשבונות שנתפסו והוקפאו הינם חשבונות המצויים בבעלות החשודים, ושוויים קטן עשרות מונים משווי הרכוש שנעברה בו עבירה, סכום הנאמד, בשלב זה של החקירה, במיליוני שקלים.

עוד טוענת המשיבה כי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מקים סמכות חילוט בהליך פלילי של רכוש בשווי ה"רכוש בו נעברה העבירה".

סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, מעניק סמכות עזר לתפיסת כל רכוש של הנדון שאינו דווקא הרכוש ששימש לביצוע העבירה.

החזקת חשבונות הבנק נועדה לצורך מתן אפשרות חילוט הכספים המצויים בהם בסיומו של ההליך.

בכוונת המשיבה לעתור לחילוט הרכוש בסוף ההליך, ולפיכך יש להמשיך ולהקפיאו, על מנת שלא תסוכל אפשרות חילוטו, אם בסופה של חקירה יועמדו החשודים/מבקשים לדין.

דיון והכרעה

כאמור, לטענת ב"כ המבקשים יש להורות על שחרור החשבונות, היות ואין בידי המבקשת כל ראיה הקושרת את החשבונות נשוא הבקשה והכספים המצויים בהם לעבירות המיוחסות למבקשים ואין הם קשורים כלל ועיקר ובשום דרך לחשדות המיוחסים למבקשים.

ב"כ המבקשת טען במענה כי גם אם לא מדובר ברכוש שהושג בעבירה או הוא פרי עבירה, או בא בגדר רכוש שנעברה בו עבירה, קיימת סמכות לתפיסתו מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון בשילוב עם סעיף 26 לאותו החוק, המאפשר חילוט **רכוש בשווי** ה"רכוש שנעברה בו עבירה" ומעניק את סמכויות העזר לצורך הזה, על דרך הפניה להוראות הפסד"פ.

במחלוקת שנפלה בין הצדדים בעניין זה סבורה אני כי הצדק עם ב"כ המבקשת.

סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון מורה, כי משהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 ו-4 לחוק **"יצווה בית המשפט... כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנדון בשווי של רכוש שהוא**

(1) ...

(2) רכוש שהושג במישרין או בעקיפין כשכר עבירה או כתוצאה מביצוע העבירה..."

רכושו של הנדון הוגדר בסעיף 21(ב): **"כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו"**.

במילים אחרות, בית המשפט מצווה לחלט רכושו של הנדון בשווי פירות העבירה, אפילו אין הרכוש קשור בביצוע העבירה.

סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, הדין בסמכויות העזר, מאפשר לו להפעילו גם לגבי רכוש שניתן לתת לגביו צו חילוט.

ובענייננו, פוטנציאל החילוט של הכספים בחשבונות הנדונים קיים, גם אם מדובר ברכוש "תמים" שניתן לחילוט ב"שווי" של "שכר העבירה".

עולה מן המקובץ שהחשבונות נתפסו והוקפאו כדין ומכח הסמכויות הנתונות בחוק איסור הלבנת הון.

ולגופה של בקשה

ראשית, מבחינה עובדתית, על פי חומר הראיות שנאסף עד כה והועבר לעיוני, עולה כי בידי המשיבה מצוי בסיס ראיתי לכאורי המלמד על פעילותם הפלילית של המבקשים.

למקרא החומר שהועבר לעיוני ובכללו דו"ח סודי (שסומן במ/1) הסוקר את הראיות שנאספו עד כה, ולצידו החומר

הגולמי המבסס אותו (תוצרי החקירה), מצאתי כי קיים בסיס ראיתי מספיק ומבוסס לשלב זה, המקום חשד סביר לביצוע עבירות מגוונות על פי החוק לאיסור הלבנת הון, בהיקף לא מבוטל של מיליוני שקלים.

אציין ואדגיש כי החלטתי לעת הזו נעשית על בסיס חומר החקירה שהוצג לי, בזהירות המתבקשת, ומבלי שיהיה בכך כדי קביעת מסמרות.

מתוך המכלול עולה כי מדובר בחקירה מסועפת, מורכבת ורבת היקף, מבחינת מספר המעורבים בה, מבחינת היקף הכספים שהתקבלו עקב פעילותם הפלילית של המעורבים השונים, לרבות המבקשים, מבחינת היקף חומר החקירה שנתפס בעקבות החקירה והליך בדיקתו המורכב.

בכל מקרה, לשלב בו אנו מצויים די בראיות שנאספו עד כה ובחומר שהוצג לי כדי ליצור תשתית ראיתית ולבסס חשד סביר לביצוע העבירות על-ידי המבקשים, באופן המצדיק הקפאת החשבונות לצורך בחינת אפשרות חילוטם בעתיד.

כידוע זכות החילוט העיתידי מקנה את סמכות תפיסת החפץ והמשך החזקתו, ותפיסה זו נועדה לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את הסמכות שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש שנגזר על העבריין.

אין חולק כי הקפאת חשבונות הבנק מהווה פגיעה בזכות הקניין של החשודים עוד בטרם נקבעה אשמתם.

מכאן שעל בית המשפט לבחון אם התפיסה נעשתה לתכלית ראויה ואם היא מידתית.

עם זאת, במדרג הפגיעה בזכויות החשוד/הנאשם, היא אינה הפגיעה הדרסטית ביותר וקודמות לה הגבלות על חירותו של אדם.

ייתכן כי הקפאת הכספים במקרה זה פוגעת ברווחתם של המבקשים, אך לא מצאתי כי מדובר בפגיעה עד כדי שלילת אפשרותם להתפרנס ולזון את עצמם ואת משפחתם.

מהנתונים והחומר שהובא בפניי עולה כי למבקשים 1 ו-2 עסקים רבים נוספים שעל פעילותם לא הוטלה כל הגבלה.

כמו כן אין מניעה כי הכספים המצויים בחשבונות שהוקפאו יועברו לחשבון אחר ונפרד, ואותם חשבונות מוקפאים ישוחררו על מנת לאפשר למבקשים המשך פעילות שוטפת בהם.

מכאן אין כל מניעה שהמבקשים ימשיכו לנהל עסקיהם וחשבונותיהם כולם, מכאן ולהבא, בלא כל מגבלה, בסייג של הקפאת סכומי היתרה נכון למועד התפיסה וההקפאה.

בוודאי שאין כל מניעה כי המבקשים יפתחו חשבונות בנק חדשים ויבצעו את פעילותם באמצעותם.

סבורני כי באיזון בין זכות הקניין של המבקשים לבין מניעת האפשרות להעלים רכוש אותו ניתן לחלט בעתיד, נוטה הכף בענייניו, בבירור לטובת האחרונה.

הסכומים שנתפסו דרושים לצרכי חילוטה. ממילא מדובר בסכומים המהווים אחוז קטן בלבד מהסכום הנתען כי נעברה בו עבירה, ונוכח טיבן של החשדות והראיות, גובר האינטרס הציבורי הכללי על האינטרס הפרטי של המבקשים.

אשר על כן, בנסיבותיה של החקירה, בשים לב להיקף חומר החקירה, לחשדות ולהיקפי העבירה, כמו גם בשים לב לפרק הזמן הקצר שחלף מאז התפיסה ולעובדה כי החקירה מצויה בעיצומה והיא מתפתחת, אני דוחה הבקשה וקובעת כי אין מקום בשלב זה לבטל את הקפאת החשבונות.

מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

החומר הסודי שהוגש לי על-ידי המשיבה, יוכנס לכספת בית המשפט ולפי דרישת נציג המשיבה יוחזר לידי לאחר שיזוהה כדבעי.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ד, 13 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.